

Amonaren sukaldea

Gabon goiza zen, eta Maria amonaren etxean kanela, txokolate bero eta erreki usaina zegoen. Familia osoa han elkartzen zen urtero. Baina urte hartan zerbait aldatuko zen: amonak ezin zuen dena bakarrik egin, eta laguntza eskatu zuen. Denak iritsi zirenean, sukaldea osagaiz beteta zegoen: irina, arrautzak, laranjak, eztia eta tresna mordoa. Mahai luzea elkarrekin janaria prestatzeko prest zegoen.

— Aurten bazkaria denon artean egingo dugu! —esan zuen amonak, irribarrez.

Martí, familiako txikiena, Clara ahizpa nagusiaren ondoan eseri zen. Irina eta arrautzak nahasten hasi ziren galletak egiteko. Laster sukaldea barrez bete zen, eta irina airean zebilen.

— Martí, irina ontzira bota, ez lurrera! —esan zuen Clarak, nahaspilatxoa txukuntzen saiatuz.

Aitak eta Ramon osabak escudella irabiatzen zuten, Kataluniako Gabonetako salda tradizionala. Txantxetan eztabaidatzen zuten zein osagaik emango zion zaporerik onena. Amak fruta mozten zuen amonaren tarta egiteko.

Lanean ari zirela, amonak gaztetako istorioak kontatzen zizkien. Bere anai-arrebekin menu bera nola prestatzen zuen gogoratzen zuen. Bilobek adi entzuten zuten, urteetan gauzak zenbat aldatu ziren harrituta.

— Gure etxean ez zegoen opari garestirik, baina ilusio handia egiten zigun bazkaria elkarrekin prestatzeak eta partekatzeak —esan zuen, familiari maitasunez begiratuz.

Orduan, Pau lehengusu nagusiak ideia bat izan zuen. Koaderno bat bilatu eta amonaren errezetak idazten hasi zen. Marrazkitxoak gehitu zituen, txikienek ere ulertzeko.

— Horrela Gabon hauek betiko gogoratuko ditugu —esan zuen harro.

Dena prest zegoenean, mahaiaren inguruan eseri ziren. Salda goxo-goxoa zegoen. Galletak pixka bat okertuta atera ziren, baina magia-zaporea zuten. Tartak betiko usaina zeukan. Onena, hala ere, elkarrekin partekatutako irribarreak eta solasaldiak ziren.

Bazkaldu ondoren opariak ireki zituzten: gauza xumeak eta eskuz eginak, hala nola amonak ehundutako bufanda eta haurrek prestatutako marrazkiak. Opari berezienetako bat Pauek errezetaz eta eguneko oroitzapenez betetzen hasitako koadernoa izan zen.

Gaua iritsi eta familiak agur esan zuenean, Maria amona sukalde isilean geratu zen. Bihotza pozik zeukan. Gabon haiek desberdinak izan ziren, baina baita berezienetakoak ere. Familiak ikasi zuen oparirik onena partekatzen ditugun denbora eta maitasuna direla.

Ordutik aurrera, Gabonero, amonaren sukaldea familiako ospakizunaren bihotza bihurtu zen. Errezetak, istorioak eta balioak belaunaldiz belaunaldi igarotzen ziren han.

Elkarrekin hitz egiteko galderak

Zergatik eskatu du laguntza amonak? Zer ikas dezakegu adineko pertsonengandik?

Nola sentituko zinateke norbaitek familiako errezeta berezi bat erakutsiko balizu? Zein ikasi nahiko zenuke?

Zure etxeko zer tokitan daude oroitzapen politak? Zergatik?

Norekin prestatu nahiko zenuke janaria? Zer egingo zenukete elkarrekin?

Familiako zer ohitura mantendu nahiko zenuke handitzean?